

Väljaandja:	Keskkonnaminister
Akti liik:	määrus
Teksti liik:	algtekst-terviktekst
Redaktsiooni jõustumise kp:	14.07.2007
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:	31.01.2009
Avaldamismärge:	RTL 2007, 57, 1018

Lõhnaaine esinemise määramise ekspertrühma moodustamise kord, ekspertrühma liikmele esitatavad nõuded, lõhnaaine esinemise määramise kord ja määramiseks kasutatavate meetodite loetelu

Vastu võetud 02.07.2007 nr 50

Määrus kehtestatakse «[Välisõhu kaitse seaduse](#)» § 34 lõigete 3 ja 5 alusel.

§ 1. Määruse reguleerimisala

Määruses kehtestatakse välisõhus lõhnaaine esinemise määramise ekspertrühma moodustamise kord, ekspertrühma liikmele esitatavad nõuded, lõhnaaine esinemise määramise kord ja määramiseks kasutatavate meetodite loetelu.

§ 2. Lõhnaaine esinemise määramise ekspertrühma moodustamise kord

(1) Lõhnaaine esinemise määramise ekspertrühma (edaspidi *ekspertrühm*) liigid vastavalt moodustajale on:
1) keskkonnaministeeriumi ekspertrühm, mille moodustab keskkonnaminister käskkirjaga ja mis koosneb Keskkonnaministeeriumi valitsemisala asutuste esindajatest;
2) teadus- ja arendusasutuse ekspertrühm, mille moodustab Eesti Teadusinfosüsteemi teadus- ja arendusasutuste alamregistrisse kantud isik;
3) turu-uuringute ekspertrühm, mille moodustab turu-uuringutega tegelev isik.

(2) Igal konkreetset juhul lõhnaaine esinemist määrava ekspertrühma liigi otsustab Keskkonnainspeksioon, võttes arvesse §-s 3 nimetatud ekspertrühma liikmele esitatavaid nõudeid.

§ 3. Ekspertrühma liikmele esitatavad nõuded

(1) Lõhnaaine esinemise määramiseks standardi EVS 888 meetodeid kasutava ekspertrühma liige peab vastama nimetatud standardis ekspertrühma liikmele esitatud nõuetele ja olema testitud *n-butanol*isuhetes vastavalt standardile EVS-EN 13725.

(2) Lõhnaaine esinemise määramiseks standardi EVS 887-1 või EVS 887-2 meetodeid kasutava ekspertrühma liige peab vastama Turundus- ja Ühiskonnauuringute Rahvusvahelise Läbiviimise Rahvusvahelise Eeskirja (ICC/ESOMAR *International Code of Marketing and Social Research Practice*) nõuetele.

(3) Lõhnaaine esinemise määramiseks standardi EVS-EN 13725 meetodeid kasutava ekspertrühma liige peab vastama nimetatud standardis ekspertrühma liikmele esitatud nõuetele.

(4) Standardite EVS 888 või EVS-EN 13725 alusel lõhnaaine esinemise määramisega tegeleva ekspertrühma liige ei tohi olla teenistus- või töösuhetes hinnatava saasteallika valdajaga ning peab olema oma hinnangutes erapooletu.

§ 4. Lõhnaaine esinemise kaebuse sisu

(1) Lõhnaaine esinemise kaebus (edaspidi *kaebus*) sisaldab järgmisi andmeid:

- 1) kaebuse esitaja nimi ja kontaktandmed;
- 2) lõhnaaine esinemiskoht ja aeg;
- 3) paikne saasteallikas, mis oletatavalt põhjustab lõhnaaine teket või levimist.

(2) Võimaluse korral esitab kaebuse esitaja lisaks lõikes 1 nimetatud andmetele kaebuses lõhnaaine ligikaudse esinemissageduse tundides päeva kestel ja päevades aasta kestel.

§ 5. Lõhnaaine esinemise määramise kord

(1) Keskkonnainspeksioon teeb viieteistkümne tööpäeva jooksul kaebuse saamisest arvates otsuse ekspertrühma kokkukutsumise kohta.

(2) Ekspertrühma kokkukutsumise otsuses märgitakse:

- 1) lõhnaaine esinemise määramise meetodi nimetus;
- 2) lõhnaaine esinemise määramisel kasutatava standardi nimetus;
- 3) lõhnaaine esinemist määrava ekspertrühma liik;
- 4) lõhnaaine esinemise määramise orienteeruv tähtaeg.

(3) Keskkonnainspeksioon võib enne ekspertrühma kokkukutsumise otsuse tegemist esitada saasteallika valdajale ettepaneku vabatahtlikult koostada lõhnaaine vähendamise tegevuskava.

(4) Ekspertrühma kokkukutsumise otsus saadetakse saasteallika asukohajärgse maakonna keskkonnateenistusele, kaebuse esitajale ja saasteallika valdajale. Ekspertrühma kokkukutsumata jätmise otsusest teavitatakse saasteallika asukohajärgse maakonna keskkonnateenistust ja kaebuse esitajat.

(5) Ekspertrühma ei kutsuta kokku:

- 1) kui saasteallikas ei saa tulenevalt selle tegevuse iseloomust lõhnaainet levitada;
- 2) kui eelhinnangu kohaselt on toimunud saastatuse taseme piirväärtuse ületamine;
- 3) kui kaebus on esitatud sõnniku laotamisest tekkiva lõhnaaine lühiajalise esinemise kohta ja sõnniku laotamisel on järgitud sõnniku hoidmise ja laotamise parima võimaliku tehnika nõudeid;
- 4) kui saasteallika valdaja on koostanud lõhnaaine vähendamise tegevuskava ja maakonna keskkonnateenistus on selle kinnitanud;
- 5) kui saasteallika valdaja koostab Keskkonnainspeksiooni ettepanekule tuginedes vabatahtlikult lõhnaaine vähendamise tegevuskava.

§ 6. Lõhnaaine esinemise määramiseks kasutatavad meetodid

Lõhnaaine esinemise määramiseks kasutab ekspertrühm järgmisi standardiseeritud meetodeid eraldi või omavahel kombineerituna:

- 1) standard EVS 886-1 «Lõhnaainete hajumine atmosfääris. Osa 1: Põhialused»;
- 2) standard EVS 887-1 «Lõhnade mõju ja selle hindamine. Osa 1: Lõhnahäiringu psühhomeetriline hindamine. Küsimustikud»;
- 3) standard EVS 887-2 «Lõhnade mõju ja selle hindamine. Osa 2: Häirivate omaduste väljaselgitamine küsitluste teel»;
- 4) standard EVS 888 «Lõhnaainete määramine välisõhus välimõõtmiste teel»;
- 5) standard EVS-EN 13725 «Õhukvaliteet. Lõhnaainete kontsentratsiooni määramine dünaamilise olfaktomeetria abil».

§ 7. Mõõtmistulemuste analüüs

(1) Lõhnaaine esinemise osakaal loetakse elanikkonnale soovimatut lõhnataju tekitavaks järgmistel juhtudel:

- 1) standardi EVS 886-1 meetodit kasutades, kui modelleerimistulemused näitavad aasta lõikes vähemalt 15%-list aasta lõhnatundide ületamist;
- 2) standardite EVS 887-1 ja EVS 887-2 meetodeid kasutades vastavalt standardites esitatud kriteeriumitele;
- 3) standardi EVS 888 hajumissuuna meetodit kasutades, kui positiivsete mõõtmistulemuste osakaal on suurem kui 50%;
- 4) standardi EVS 888 rastermeetodit kasutades, kui positiivsete mõõtmistulemuste osakaal on suurem kui 15%.

(2) Lõike 1 punktis 3 nimetatud standardi meetodit kasutades on tulemus positiivne juhul, kui lõhnaaine esinemise osakaal ületab 50% vähemalt ühes mõõtepunktis teostatud 3×10 -minutilise üksikmõõtmiste mõõtetulemuste summast. Positiivset mõõtmistulemust loetakse lõhnatunniks.

(3) Lõike 1 punktis 4 nimetatud standardi meetodit kasutades on tulemus positiivne juhul, kui lõhnaaine esinemise osakaal ületab 15% vähemalt ühes hindamisruudus teostatud üksikmõõtmiste mõõtetulemuste summast. Positiivset mõõtmistulemust loetakse lõhnatunniks.

§ 8. Mõõtmistulemuste hinnang

(1) Lõhnaaine esinemise mõõtmistulemuse hinnang sisaldab vähemalt järgmisi andmeid:

- 1) viide ekspertrühma kokkukutsumise otsuse kuupäevale ja numbrile;
- 2) saasteallika iseloomustus, sh saasteallika paiknemise kirjeldus;
- 3) piirkonna meteoroloogiliste tingimuste lühikirjeldus, sh valdavad tuulesuunad;
- 4) lõhnaaine esinemist määranud ekspertrühma nimetus, koosseis ja lõhnaaine esinemise määramiseks kasutatud meetodika;
- 5) mõõtmistulemused;
- 6) ekspertrühma hinnang lõhnaaine esinemise kohta.

(2) Hinnang saadetakse saasteallika asukohajärgse maakonna keskkonnateenistusele, kaebuse esitajale ja saasteallika valdajale.

§ 9. Määruste kehtetuks tunnistamine

Tunnistada kehtetuks keskkonnaministri 6. oktoobri 2004. a määrus nr 124 «Lõhnaaine esinemise määramise kord ja määramiseks kasutatavate meetodite loetelu» (RTL 2004, 133, 2048) ja keskkonnaministri 6. oktoobri 2004. a määrus nr 125 «Lõhnaaine esinemise määramise ekspertrühma moodustamise kord ja liikmetele esitatavad nõuded» (RTL 2004, 133, 2049).

Minister Jaanus TAMKIVI

Kantsler Annika UUDELEPP